

квартин ся захващахъ отъ огъня като чрѣзъ единъ не видимъ силъ, запаляхъ ся, изгорѣхъ и ся изгубвахъ за вчаски,

Едно голѣмо послѣдствіе отъ кола пълни съ плячкѣ, виждаше ся да заминувать изъ гъстий димъ, и зачто-то на всякъ стѣпкъ бѣхъ онуждени да ся въспирать по-пѣтя, водачи-ти, отъ страхъ да не изгорѣтъ, викахъ и калняхъ ужасно.

Огънь-тъ стигна у крѣмлинь, и Наполеонъ, кой-то бѣше веке господарь на царския палатъ, противаше ся още да остави тѣхъ побѣдъ и на самыя пожаръ. Сичкы-ты чиновници бѣхъ ся събрали при него и моляхъ го да ся дръпнѣтъ, а той си правеше углушки; нъ като си присмѣтна опасность-тъ, коя уже приближиваше, изрече веке да бѣга. Тогава слѣзе чиврьсто отъ сѣвернѣ-тъ стѣлбъ, прочюта за посачавіе-то на стрѣлы-ты; нъ отвсѣдъ бѣхме забыколени отъ пламъцы, кон бѣхъ заловили сичкы-ты врата на крѣпость-тъ, и вращахъ сичкы-ты оныя что ся наемахъ да излязтъ. Слѣдъ нѣколко скытанія изъ тмнинѣ-тъ найде ся посрѣдъ стрѣминѣ-тъ една тайна вратичка камъ Москва. Тогава Наполеонъ, неговни-ти чиновници и стража-та му, едвамъ можяхъ да избѣгнѣтъ прѣзъ тѣснѣ-тъ тѣхъ пѣтекъ отъ крѣмлинь. Нъ что придобихъ отъ това излизаніе? Стигнахъ по близо до огъня и не можяхъ да идѣтъ ништо на прѣдъ, ништо назадъ! онія что бѣхъ забыколили града заглушени отъ борѣ-тъ и запрашени отъ пепель, не можяхъ веке да ся распознавать; зачто пѣтищ а-та ся изгубвахъ въ дима и подъ развалины-ты. За то трѣбваше да бързаете. На всякъ единъ минутъ хученіе-то на пламъцы-ты ся уголѣмняваше, и